

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 Mars 1875, kl. 2 e. m.

Memorial, med förslag till sammanjemkning af Kamrarnes skiljaktiga beslut vid behandling af Utskottets Betänkande N:o 6, i anledning af återremiss af Utskottets Utlåtande N:o 2, om Kongl. Maj:ts nådiga Proposition angående ändring i vissa paragrafer af sjölagen.

Uti ofvannämnda Betänkande hade Utskottet hemställt, *dels* att Riksdagen måtte besluta, att af de paragrafer i sjölagen, som med den nådiga Propositionen afsåges, 78 och 79 §§ icke kunde i oförändradt skick bifallas, utan skulle erhålla följande lydelse:

"78 §.

Äro liggedagarne icke bestämda genom aftal eller annat gällande förbehåll, beräknas deras antal särskildt för lastning och särskildt för lossning:

för ett segelfartyg, som icke är öfver 100 ton,	6 dagar.
för ett segelfartyg, öfver 100 men ej öfver 200	” 8 ”
” 200	” 300 ” 10 ”
” 300	” 450 ” 12 ”
” 450	” 600 ” 14 ”
” 600	” 750 ” 16 ”
” 750	” 1,000 ” 18 ”
” öfver 1,000	” 20 ”

Bih. till Riksd. Prot. 1875. 7 Saml. 11 Häft.

För ångfartyg beräknas liggedagarnes antal till hälften mot hvad här ofvan blifvit för segelfartyg stadgad.

Sker på ett ställe lossning och lastning för samma persons räkning, må ersättning för öfverliggedagar ej beräknas förr, än den för lossning och lastning tillsammans i denna § bestämde tid tilländagätt.

I det bestämde antalet liggedagar inberäknas icke helgedagar och de dagar, under hvilka lastning eller lossning ej kunnat ske, till följd af skeppsarbete eller annat från fartyget härrörande hinder.

79 §.

Antalet af öfverliggedagar och den ersättning, som för dem bör utgå, ankomme på särskildt aftal. Har öfverenskommelse ej skett, må öfverliggedagar ej öfverstiga hälften af det antal liggedagar, som i 78 § eller i fraktaftalet bestämda blifvit. Uppkommer dervid brutet dagatal, varde half dag för hel räknad. I öfverliggedagarnes antal inberäknas helgedagar.

Ersättningen för öfverliggedagar utgår, der annat aftal ej skett, för segelfartyg med 35 öre och för ångfartyg med 45 öre om dagen för hvarje ton af fartygets dräktighet, och är för hvarje dag förfallen. Betalning af fordran för öfverliggedagar, som vid inlastning uppkommit, må ej, sedan fartyget lemnat lastningsorten, utsökas ur godset, der ej om den fordran skett anteckning i konnossementet.

Öfverliggedagar beräknas äfven, då lasten inom liggedagarne, väl blifvit levererad, men så sent, att den ej inom denna tid hunnit blifva intagen och stufvad“.

dels ock att den ifrågasatta lagförändringen i sin helhet skulle träda i kraft den 1 instundande April.

Enligt Utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Andra Kammaren bifallit hvad Utskottet sålunda hemställt; hvaremot Första Kammaren *dels* antagit ifrågavarande paragrafer, sådana de lyda i den nådiga propositionen, med den ändring dock, att ersättningen för öfverliggedagar skulle utgöras med blott 40 öre om dagen för hvarje ton af fartygs dräktighet, i följd hvaraf samma paragrafer skulle få denna lydelse:

“78 §.

Äro liggedagarne icke bestämda genom aftal eller annat gällande förbehåll, beräknas liggedagarne särskildt för lastning och särskildt för lossning:

för ett fartyg, som icke är öfver 100 ton 6 dagar.

för ett fartyg, öfver 100 men ej öfver 200 ” 8 ”

för ett fartyg, öfver 200 men ej öfver 300 ton	10 dagar.
” 300 ” 450 ”	12 ”
” 450 ” 600 ”	14 ”
” 600 ” 750 ”	16 ”
” 750 ” 1,000 ”	18 ”
” öfver 1,000 ”	20 ”

Sker på ett ställe lossning och lastning för samma persons räkning, må ersättning för öfverliggedagar ej beräknas förr, än den för lossning och lastning tillsammans i denna § bestämde tid tilländagått.

I det bestämda antalet liggedagar inberäknas icke helgedagar och de dagar, under hvilka lastning eller lossning ej kunnat ske, till följd af skeppsarbete eller annat från fartyget härrörande hinder.

79 §.

Antalet af öfverliggedagar och den ersättning, som för dem bör utgå, ankomme på särskildt aftal. Har öfverenskommelse ej skett, må öfverliggedagar ej öfverstiga hälften af det antal liggedagar, som i 78 § eller i fraktaftalet bestämda blifvit. I öfverliggedagarnes antal inberäknas helgedagar.

Ersättningen för öfverliggedagar utgår, der annat aftal ej skett, med 40 öre om dagen för hvarje ton af fartygets drägtighet, och är för hvarje dag förfallen. Betalning af fordran för öfverliggedagar, som vid inlastning uppkommit, må ej, sedan fartyget lemnat lastningsorten, utsökas ur godset, der ej om den fordran skett anteckning i konnossementet.

Öfverliggedagar beräknas äfven, då lasten inom liggedagarne väl blifvit levererad, men så sent, att den ej inom denna tid hunnit blifva intagen och stufvad.“

dels ock, beslutat, att tiden för lagförändringens trädande i kraft skulle framflyttas till den 1 Maj innevarande år.

Vid sådant förhållande har Utskottet, jemlikt 63 § Riksdagsordningen, till åliggande att söka, så vidt möjligt är, sammanjemka de olika meningarne och med förslag derom till Kamrarne inkomma.

Enär i anseende dertill, att ångfartyg i förhållande till segelfartyg af samma bärighet kommer att åsättas högre tontal, antalet af ligge- och öfverliggedagar, som är deraf beroende, skulle, enligt Första Kammarens beslut, komma att för ångfartyg ökas, men, efter hvad Utskottet förut anfört, inskränkning i liggetiden för ångfartyg snarare torde vara lämplig, får Utskottet hemställa, att Första Kam-maren måtte förena sig i Andra Kammarens i denna del fattade beslut; hvarjemte och för åstadkommande af vidare sammanjemkning Utskottet föreslår, att, i af-

seende på ersättningen för öfverliggedagar, Andra Kammaren ville, med frånträdande af sitt beslut, biträda hvad Första Kammaren härutinnan antagit.

Då det beslut, Riksdagen kan komma att i ämnet fatta, enligt 87 § i Regeringsformen, icke torde kunna af Kongl. Maj:t godkännas, utan att dessförinnan Högsta Domstolens yttrande deröfver blifvit inhemtadt, men detta tilläfsventyr icke torde medhinnas inom den 1 nästa Maj, då, enligt Första Kammarens beslut, lagförändringen skulle träda i kraft, anser sig Utskottet slutligen böra föreslå, att tidpunkten för lagförändringens tillämpning måtte framflyttas till den 15 i samma månad.

Utskottet föranlåtes alltså hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta,
1:o dels att 78 och 79 §§ i sjölagen måtte erhålla följande lydelse:

78 §.

Äro liggedagarne icke bestämda genom aftal eller annat gällande förbehåll, beräknas deras antal särskildt för lastning och särskildt för lossning:

för ett segelfartyg, som icke är öfver 100 ton	6 dagar.
för ett segelfartyg, öfver 100 men ej öfver 200	” 8 ”
” 200	” 300 ” 10 ”
” 300	” 450 ” 12 ”
” 450	” 600 ” 14 ”
” 600	” 750 ” 16 ”
” 750	” 1,000 ” 18 ”
” öfver 1,000	” 20 ”

För ångfartyg beräknas liggedagarnes antal till hälften mot hvad här ofvan blifvit för segelfartyg stadgadt.

Sker på ett ställe lossning och lastning för samma persons räkning, må ersättning för öfverliggedagar ej beräknas förr, än den för lossning och lastning tillsammans i denna § bestämda tid tilländagått.

I det bestämda antalet liggedagar inberäknas icke helgedagar och de dagar, under hvilka lastning eller lossning ej kunnat ske, till följd af skeppsarbete eller annat från fartyget härrörande hinder.

79 §.

Antalet af öfverliggedagar och den ersättning, som för dem bör utgå, ankomme på särskildt aftal. Har öfverenskommelse ej skett, må öfverliggedagar ej öfverstiga hälften af det antal liggedagar, som i 78 § eller i fraktaftalet bestämda blifvit. I öfverliggedagarnes antal inberäknas helgedagar.

Ersättningen för öfverliggedagar utgår, der annat aftal ej skett, med 40 öre om dagen för hvarje ton af fartygets, drägtighet, och är för hvarje dag förfallen. Betalning af fordran för öfverliggedagar, som vid inlastning uppkommit må ej, sedan fartyget lemnat lastningsorten, utsökas ur godset, der ej om den fordran skett anteckning i konnossementet.

Öfverliggedagar beräknas äfven, då lasten, inom liggedagarne, väl blifvit levererad, men så sent, att den ej inom denna tid hunnit blifva intagen och stufvad.

2:o dels ock att stadgandet om förordningens trädande i kraft måtte få detta innehåll:

Denna förordning träder i kraft den 15 Maj 1875; dock skall, intill den 1 April 1877, hvad hittills varit stadgadt ega tillämpning å svenskt fartyg, hvars drägtighet enligt behörigt mätebref är i nyläster bestämd.

Stockholm den 24 Mars 1875.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Reservation:

af Herrar *Ribbing* och *Philipsson*, hvilka i följd af de motsatta beslut, hvaruti Kamrarne stadnat i afseende på föreskriften i 78 §, angående olika liggetid för ångfartyg och segelfartyg, ansågo någon sammanjemkning af ifrågavarande beslut ej kunna ega rum.

Stockholm, tryckt hos A. L. Normans Boktryckeri-Aktiebolag, 1875.
